

புதுக்கவிதை

தமிழில் புதுக்கவிதை இயக்கம்

முதல் கட்டம்

தமிழ்ப் 'புதுக்கவிதை' இயக்கத்தின் முதல் கட்ட வரலாற்றை மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர் பாரதியின் 'வசனகவிதை' களுடன்தான் தொடங்க வேண்டியிருக்கிறது. 1896-ஆம் ஆண்டிலேயே பரமேசுவரன் பிள்ளையும், அவரைத் தொடர்ந்து 'பவுல்' என்பவரும் புதுக்கவிதை படைத்தனர் என்று குறிப்பிடும் 'சுரதா' அது பற்றிய ஆதாரங்களைத் தராததால் புதுக்கவிதை பாரதியிடம் தொடங்குவதாகக் கொள்வதில் தவறு இல்லை.)

பாரதியின் புதுக்கவிதை முயற்சி 1917-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் நேர்ந்திருக்க வேண்டும். 'பகவத்கீதை' யை அழகிய வசனத்தில் மொழிபெயர்த்ததும் வேத ரிஷிகளின் கவிதையைக் கவித்துவ நடையில் தந்ததும் (1916), ஜப்பானிய ஹைகூ வடிவத்தின் அழகையும் எளிமையையும் அறிந்ததும் (1916), வால்ட் விட்மனின் கவிதையின் தன்மைகளை உணர்ந்ததும் (1917), அவரை வசன கவிதை முயற்சிக்குத் தூண்டியிருக்க வேண்டும்.

மேலை நாட்டு இலக்கியத்தில் அவருக்கிருந்த பயிற்சியையும், அவரது 'சானட்' (Sonnet) வடிவ முயற்சிகளையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். பாரதியின் கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல் முயற்சிகளைப் புதிய இலக்கிய வடிவங்களின் மீது அவர் கொண்ட ஆர்வத்தின் அடையாளமெனலாம்) தாகூரின் கவிதை மொழிபெயர்ப்புகளை அறிந்திருந்தார் என்பதும் அவரைப் புதிய வடிவச் சோதனைக்கு இட்டுச் சென்றிருக்கலாம். ஆகவே, இயற்கைப் பொருள்கள் பற்றிய தம் இனிய தத்துவ உணர்வுகளை யாப்பற்ற 'வசன கவிதை'களாகக் 'காட்சிகள்', 'ஐகத் சித்திரம்' முதலான தலைப்புகளில் வெளியிட்டார். பாஞ்சாலி சபதத்தின் சூரியாஸ்தமன வருணனையின் ஊடேயும் வசன சோதனை செய்தார். எனவே சிதம்பர ரகுநாதன் சொல்வது போல 'வேத உபநிஷத்துகளைப் படித்து அவற்றை யாப்பில் தர இயலாமல் வெறும் உரைநடையில் குறித்து வைத்தார்' என்று கொள்ள முடியாது.

பாரதியின் மறைவிற்குப் பின்னால் அச்சில் வந்த அவ்வசன முயற்சி 'காட்சிகள்' என்ற பெயரில் வந்ததேயன்றி வசன கவிதை என்று பெயரிடப்படவில்லை. பின்னால் 1930-இல் பாரதியின் கவிதைகள் முழுமையும் ஒரு தொகுதியாக வந்தபோது இப்பகுதிகளுக்கு 'வசன கவிதை' என்ற பெயரிடப்பட்டிருந்தது புதுக்கவிதைக்கு அப்போது இடப்பட்ட 'வசன கவிதை' என்ற இப்பெயர் 1958 வரை நிலைத்தது.

இவ்வசன கவிதை என்ற சொற்சேர்க்கை நம் கவனத்திற்குரியது தமிழகத்தில் அதுவரை கட்டுரை, கதை, கவிதை ஆகியன மூன்றுமே 'செய்யுள்' என்ற ஊடகத்தின் வாயிலா வெளிப்படுத்தப்பட்டு வந்தன. உரை நடை என்பது செய்யுளுக்கு எழுதப்பட்ட விளக்கங்களில்தான் அமைந்தது. சென் நூற்றாண்டிலிருந்து கதைகள் வசனத்தை ஊடகமாகக் கொண்டு நாவல், சிறுகதை என்று வெளிவரத் தொடங்கின. காவியங்களின் இடத்தை நாவல் - சிறுகதை ஆகியன ஏற்றன. அந்தியு அவதானி என்ற முதல் நாவல் கூடக் காவிய வடிவில் தான் வந்தது. இதனால்தான் நாவலாசிரியர் வேதநாயகம் பிள்ளை 'வசன காவியம்' என்று தலைப்பிட்டுத் தமது முதல் உரைநடை நாவலை வெளியிட்டார். செய்யுளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதெல்லாம் 'கவிதை' என்ற 'மயக்கம்' மக்களிடையே இரு

அவர் கருத்துப்படி உன்னத அனுபவத்தின் இறுகின நிலைதான் கவிதை. எனவே அவர் உள்ளடக்கத்திற்கே சிறப்பிடம் தருகிறார் என்று தோன்றுகிறது.

இதன்படி வசனத்தில், விளக்குவது கட்டுரை; வசனத்தில் கெழ்த்துவது கதை; வசனத்தில் உணர்த்துவது கவிதை எனலாம். உயர்ந்த இறுகிய தேர்ந்த அனுபவம், மொழி அழகியல்களை சற்று வருகையில் கவிதையாகிறது; முன்பு செய்யுளில்; இப்பொழுது அழகிய வசனத்தில்.

'வசன கவிதை' என்னும் சொற்சேர்க்கை பற்றிய மயக்கத்தையும் விளக்க வேண்டும். இத்தொடர், வசனமும் செய்யுளும் (கவிதை) கலந்தது என்ற பொருளில் ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. புதுக்கவிதை முன்னோடிகளும் திறனிகளும் இப்பொருளிலேயே இதனைப் புரிந்து கொண்டனர். "ஆங்கிலத்தில் Free Verse என்று சொல்லப்பட்டதற்குச் சரியான பதம் வசன கவிதை என்றுதான் டாங்கன் எல்லோருமே எண்ணியிருந்த ஒரு காரியம்" என்று க.நா.க. (மயன் கவிதைகள், முன்னுரை) குறிப்பிடுவதும் இதை வலியுறுத்துகிறது. சிதம்பர ரகுநாதன் கூட இப்பொருளில் 'லகுகவிதை' என்னும் தொடரை வழங்கியுள்ளார். அன்று வசன கவிதையை வெறுத்தவர்கள் கோவேறு கழுதை, வெஜிடபிள் பிரியாணி, பெஸரட் இட்டலி என்றும் வெளவால் கவிதை என்றும் இந்த இரட்டை நிலைப் பொருளைக் கேலிசெய்தனர். காலப் போக்கில் வசனத்தால் ஆகிய கவிதை என்னும் பொருளிலேயே இத்தொடர் வழங்கப்படலாயிற்று.

'வசனத்தால் ஆகிய கவிதை' எனில் கதை கட்டுரைகளில் வரும் வசனத்திற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு இல்லையா? சில கட்டுரைகளில் - புதுமைப்பித்தன், லா.ச.ரா., மௌனி, ராஜநாராயணன் போன்றோர் கதைகளில் சில இடங்களில், கவிதை வரிகளாகத் தென்படுகின்றனவே என்றும் ஐயம் எழும். அவ்விடங்களில் கவிதைத் தெறிப்பு நேர்வது கட்டுரை - கதையின் பொருள் அறிவுறுத்தலுக்காகத்தான் எனக் கொள்ளலாம். வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைச் சொல்வதற்காகத்தான் அவ்வரிகள் அங்கு வருகின்றன. ரசனையைச் சொல்வதற்காக அல்ல. கதை கட்டுரையில் வருகிற வசனத்தைச் சுருக்க முடியும்

அனைத்து கவிதையைச் சுருக்குவதற்கு வேறொரு கவிதையாகிவிடும். அணி, கதை மற்றும் கட்டுரைகள் வருகிற போது உருவஞ் சார்ந்ததாகவே இருக்கும்; கவிதையின் உள்ளடக்கம் சார்ந்ததாக இருக்கும்.

கவிதை, உன்னத அனுபவம் என்று பார்த்தோம். மனிதனின் அழகுணர்ச்சிக்கும் உணர்ச்சிப் பான்மைக்கும் நிறைவு தருவதாக இருக்கிறது. தொடக்க காலத்து கவிதைக்காரர்கள் உள்ளத்தை விரிக்கின்ற - மலர்விக்கின்ற உள்ளடக்கங்களையே கையாண்டார்கள். கவித்துவமான அனுபவங்களையே வெளியிட்டார்கள். சொற்களுக்கெல்லாம் வலுவேற்றுதல், புதிய பொருட் (அர்த்தச்) செழுமை தருதல் ஆகியவற்றைக் கையாளவில்லை. பாரதியின் 'காட்சிகள்' முதலான வசன கவிதை முயற்சிகள் அத்தகையனவே. இவ்வசன கவிதைகளில் வாக்கிய ஒழுங்கு இருந்தது. இவ்வொழுங்கே கவிதை நிறுத்தத்தை நிர்ணயித்தது.

இரண்டாம் கட்டம்

புதுக்கவிதை இயக்கத்தின் இரண்டாம் கட்ட வரலாறுக்கும் 1949 க்கும் இடைப்பட்டதாகும். பாரதியின் வசன கவிதை முயற்சி நேர்ந்து ஏறக்குறைய பதினான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1934 இல் மீண்டும் இம்முயற்சி ந.பிச்சமூர்த்தி (பி.கீ.)யின் 'மணிக்கொடி' இதழ் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவரும் 1937 இல் தான் தம் கவிதையை 'வசன காவியம்' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டார். இவருடன் மணிக்கொடி இதழ் கு.ப.ரா.வும் (1939) க.நா.சுவாமிநாதன் (மயன், 1939) சேர்ந்து கொண்டார்கள். இக்கட்டத்தில் சீனிவாசராகவனும் (நாணல்) கவிதை எழுதினார். 'நவசக்தி' மூலமாக வல்லிக் கண்ணன் (இளவல், 1942) இப்பணியில் இணைந்தார். புதுமைப்பித்தன் (வேளூர் வெ.கந்தசாமி பிள்ளை, 1944) கவிதை எழுதினார். ந.பிச்சமூர்த்தி, தொடர்ந்து சக்தி, சூறையாடல், ஜெயபாரதி, கலாமோஹினி, சிவாஜி ஆகிய இதழ்களில் கவிதை முயற்சியைத் தொடர்ந்தார். ச.து.சு. யோசனி 'காட்சிகள்' பாணியில் கவிதைகள் எழுதினார்; வால்ட் விவரணை கவிதைகளை மொழிபெயர்த்தார். இலங்கையின் தி.ச.வரதராஜன் (வரதர்), சோ. தியாகராஜா (சோதி) ஆகியோர் இக்கவிதை முயற்சி 1942 அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தமிழகத்தில் அளக்கக் காலத்திலே (அமெரிக்கா) அது கண்ணென
தமிழகத்தில்

1909-இல் வால்ட் விட்மன் (அமெரிக்கா) தொடங்கிய Free Verse இயக்கமும், 1909-இல் ரிம்பாடு (Rimbaud - பிரான்ஸ்) தொடங்கிய Verse Libre இயக்கமும் இக்கிலாத்தில் பரவி 1910-இல் படிம இயக்கக்காரர்கள் இம்முயற்சியில் பங்குகொண்டனர். வசன் கவிதைகள் உலகம் முழுக்கப் பரவி எல்லா நாடுகளிலும் பழைய யாப்பு கைவிடப்பட்டது. தமிழகத்திலே இத்தலைமை இவ்விரண்டாம் கட்டத்தில் பெரிது நிலவலாயிற்று. பாரதியின் முதல் கட்டத்தில் இந்நிலை இவ்வளவு முனைப்பாக இல்லை.

(இரண்டாம் கட்ட இயக்கத்தாரில் பெரும்பாலோர், வசன் இயக்கியக்காரர்கள் (சிறுகதை, நாவல்); பட்டதாரிகள் மேல்நாட்டுக் கவிதைகளைத் தேடிப் படித்தவர்கள். 1928-இல் பாரதியின் 'காட்சிகள்' வெளியானதும், அது இவர்களிடையே ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது.) பாரதியின் 'காட்சி'களுக்கும் வால்ட் விட்மன் கவிதைகளும் தம்மைத் தூண்டியதாகப் பிச்சமூர்த்தி குறிப்பிடுகிறார். (பிற மேலைக் கவிஞர் முயற்சிகளையும் இவர்கள் அறிந்திருந்தனர்). "நால்வருக்குமே (மயன், பிச்சமூர்த்தி, புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா.) டி.எஸ். எலியட் பற்றித் தெரியும்" என்று க.நா.சு. (மயன் கவிதைகள் முன்னுரை குறிப்பிட்டுள்ளார். எலியட் (Eliot), பவுண்டு, மரியான் மூர் (Marianne Moore), கம்மிங்ஸ் (Cummings) ஆகியோர் கவிதைகளைப் பற்றி க.நா.சு., புதுமைப்பித்தன் ஆகியோர் இருவருமே விவாதிருக்கிறார்கள். தாகூரின் கவிதை முயற்சிகளையும் இவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். கு.ப.ரா., க.நா.சு. இருவருக்கும் யாப்பே தெரியாது. கு.ப.ரா., தெரிந்து கொள்ள விரும்பப்படவில்லை; க.நா.சு. தேவையில்லை என்று விட்டுவிட்டார்.

இக்காலப் பகுதியில், அறிவியல் விழிப்பாலும், தொழில்துறை வளர்ச்சியாலும், உலகப் போராலும், மார்க்ஸ், பிராய்ட் ஆகியோரின் புறவுலக அகவுலக ஆய்வுகளாலும், மேல்நாட்டு அறிவு முதல் வாதத்தால் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வாலும் ஏற்பட்ட பல்வேறு வகையான உணர்வுத் தாக்குதல்களை வெளியிடப் பழைய யாப்பு வேகமற்றதாய்த் தோன்றியதால்

பழைய சீன, கிரேக்க, ஜப்பானிய இலக்கியங்கள்
பாதித்ததுண்டு.

இரண்டாம் கட்டக் கவிஞர்கள், அரசியல் சாராத மத்தியதர
வர்க்கத்துப் படித்தவர்கள் என்பதாலும் இவர்களிடம் தர்க்க
அறிவும் தத்துவ நோக்கும் இருந்தன என்பதாலும் 'மனிதச்
சிறுமை' பற்றிய தங்கள் கவலைகளையே இவர்கள்
கவிதையாக்கினார்கள். முடியாட்சிக் கவிழ்ப்பு, உலகப்
போரால் நேர்ந்த அரசியல் மாற்றம் ஆகியவற்றால் ஏமாற்றம்,
விரக்தி, கசப்புணர்வு (Pessimism) போன்றவற்றைக் காட்டிய
மேலை உணர்வுகளையே இவர்கள் இங்கே பிரதிபலித்தது
பொருத்தமற்றது. ஆனால் இவர்கள் அன்றைய சொற்களாலான,
படிம ஆட்சியுடைய, நூதன நடையிலான கவிதைகளைத்
தந்தனர். யாப்பு இன்மையால் தெரிகின்ற நீர்ப்பைப் படிமத்தால்
இவர்கள் போக்கினர். இங்கிலாந்தில் படிம இயக்கத்தின்
வழியே புதுக்கவிதை இயக்கம் வளர்ந்தது என்பதைக் கவனத்தில்
கொள்ளவேண்டும். தொடக்க கால வசன கவிதைகளில்
யாப்பின் மிச்ச சொச்சங்கள் இருந்தன. அல்லியரசாணி மாலை
நடை, நபிச்சமுர்த்தி, புதுமைப்பித்தன் ஆகியோரது கவிதைகளில்
தலைகாட்டியது. கு.ப.ரா., (எழுத்து, மே 1959) 'வசன
கவிதையிலும் எதுகை, மோனை, மாவிளங்காய், தேமாங்கனி
வரலாம்' என்றார். இவர்கள் வெறுத்தது ஓசைக்கு மட்டும்
முக்கியத்துவம் தருகிற கவிதையைத் தான்.

இக்கட்டத்தில் ஒரு பக்கம் யாப்புக் கவிதை, பாரதி வழியில்
தேசியப் பாடல்களின் மறுபதிப்பாக ஆனால் வேகமின்றி வந்து
கொண்டிருந்தது. மரபுக்கவிஞர்கள் பலர் யாப்பில்
வலுவில்லாமல் போராடினார்கள். மரபாளர் சிலரிடம் மட்டும்
கொஞ்சம் கவிதை இருந்தது. பாரதியின் மரபில் கொஞ்சம்
நடைபோட்டுப் பின் திசை மாறிய பாரதிதாசன் ஒருவரே
நறிப்பிடத்தக்க கவிஞராகத் திகழ்ந்தார். மேற்கின்
அறிவுவாதத்தால் நாத்திகத்தை ஏற்ற திராவிட இயக்கத்தாரின்
பாக்கம் இவர் கவிதைகளிலிருந்தது. இன்னொரு பக்கம்
சுணிக்கொடி எழுத்தாளர்களையும் - அவர்களைப்
பின்பற்றியவர்களையும் பழைமைவாதிகள், கடுமையாகத்

என்னும் உள்ளடக்கங்களைப் பழைய உவமைகளில் திரும்பத் தருகிற போக்கில் வந்தன. பழைய காவிய வடிவங்களையும் தமிழில் படைக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தனித்தமிழ், கவிதையை ஆண்டது. விழாக்களுக்கு மலர்களுக்கு கவியரங்கங்களுக்கு என்று யாப்புக் கவிதை பெருகியது. யாப்பு மரபு தெரியாமல் சந்த ஒழுங்கு தெரிந்தவர்களும் கவிதை எழுத முடியும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. இக்காலம் விருத்தப்பாக்காலமாகவே இருந்தது. இக்காலப் பகுதியில் ந.பிச்சமுர்த்தி எழுதுவதையே விட்டுவிட்டார்.

மூன்றாம் கட்டம்

இந்நிலையில்தான், மீண்டும் இதழ்களின் ஆதரவால் புதுக்கவிதை இயக்கத்தின் மூன்றாம் கட்ட வரலாறு தொடங்கியது. 1958-இல் க.நா.சு. 'சரஸ்வதி' இதழ் மூலமாகத் தம் ஐந்து கவிதைகளை வெளியிட்டார்.

இவ்வாண்டில் வசன கவிதைக்குப் புதுக்கவிதை என்று க.நா.சு. பெயரிட்டார், **Free Verse** - என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாக இதனை உருவாக்கியதாகக் குறிப்பிட்டார். 1959இல் புதுமை ஆக்கத்திற்காக 'எழுத்து' என்னும் மாத இதழ், சி.சு.செல்லப்பாவால் தொடங்கப்பெற்றபோது, அவர் க.நா.சு.வைச் சிறுகதைகள் கேட்க, க.நா.சு. தம் கவிதைகளையும் பிச்சமுர்த்தி எழுதி வைத்திருந்த கவிதையையும் வெளியிடக் கொடுத்தார். (எழுத்து, தொடக்க இதழில் வெளியிட்ட புதுக்கவிதைகள், இருந்த சூழலால் சலித்திருந்த பலரை அவ்வாண்டிலேயே புதுக்கவிதைகளை எழுதத்தூண்டின. வி.ரா. ராஜகோபாலன் (சாலிவாஹணன்), தி.சோ.வேணுகோபாலன். டி.கே. துரைஸ்வாமி (நகுலன்), சுந்தரராமசாமி (பசுவய்யா) ஆகியோர் கவிதை எழுத முன்வந்தனர். அடுத்த ஆண்டில் சி.மணி (வே.மாலி, செல்வம்)யும், தொடர்ந்து த.சி.ராமலிங்கம் (தருமு சிவராமு, பிரமிள்) எஸ். வைத்தீஸ்வரன் ஆகியோரும் கவிதைகள் எழுதினர். சி.சு.செல்லப்பாவும் கவிதை எழுத முன்வந்தார். 1962-இல் அதுவரையில் 'எழுத்து' இதழ்க் கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டுப் 'புதுக் குரல்கள்' என்ற தொகுப்பாக வெளியிடப்பட்டது. பொறிபட்டது போல வேகமாகப் புதுக்கவிதை வளர்ந்ததை இது காட்டுகிறது.)

க.நா.சு. 'புதுக்கவிதை' என்று பெயரிட்டுவிட்டதை அறியாத சி.சு. செல்லப்பா மீண்டும் இப்பெயரிட்டு மகிழ்ந்தார்.

முயல்வது தான். சங்க காலம் முதல் இப்போது வரை இன்புற
 (வீரம், காதல்), அறம், பக்தி சமயம், துறவு, தேசவிடுதலை
 தனிமனிதனைத் திருத்துதல் என்று வந்த கொள்கைகள்
 உச்சமாகப் பொருளாதார சாதிய பாலிய விடுதலை
 மேம்பாட்டிற்கு உதவுவது என்ற கொள்கை வரை வளர்ந்துள்ளது. உணர்ச்சி வயப்பட்ட இன்றைய கவிஞர்
 மரபிற்குள் அடைபடாமல் வரைமுறையற்ற தன்மையுடைய
 மூதனப் படிமங்கள், குறியீடுகளுடன் கூடிய பேச்சுத் தன்மை
 மிக்க கவிதைகளைப் படைப்பதுதான் புதுக்கவிதை இயக்கம்.

யாப்புக் கவிதை தவறு என்பதல்ல. நிச்சயமாக யாப்பு
 ஆளக் கூடிய கவிஞர் (வள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பன், மாணிக்க
 போல) உயர்ந்த கவிதையைப் படைக்க முடியும். ஆனால்
 இக்காலத்தில் யாப்பில் அவ்வளவு பயிற்சி இன்மையாலும்
 இயல்பாகவே கவிதை மரபுச் சலிப்பால் தன்னை மாற்றி மற்ற
 அமைத்துக் கொள்கிற தன்மையாலும், நாவல் - சிறுகதை
 நாடகம் போன்றவை யாப்புக் கவிதையைப் புறம் தள்ளியதும்
 மேற்கண்ட புதுக்கவிதை இயக்கம் வேரூன்றி விட்டது. ஆனால்
 புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் புரியாத குழப்பங்களுக்கும்
 வேடிக்கைத் துணுக்குகளுக்கும், வார்த்தை மடிப்புகளும், பெயர்
 வருவதும், கவியரங்கங்கள் கவிதையை நீர்த்துப் போகச் செய்வது
 வருவதுமான ஆபத்துக்கள் பெருகி வருகின்றன. இவற்றை
 எதிராகப் போராடும் முயற்சி தோன்ற வேண்டும். அதன்
 இந்தப் புதுக்கவிதை இயக்கத்தின் ஒரு பணிதான்.

புதுக்கவிதையும் யாப்பும்

புதிதாக இலக்கிய வடிவம் வருவது புதிதல்ல. புதுக்கவிதை
 மரபின் தொடர்ச்சியாக வந்தவை என்பதை "யாப்பு
 கவிதையும்" என்ற நூலில் செல்வம் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.
 'விருந்திதேதானும் புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே' என
 தொல்காப்பியர் கூறியமைக்கு விளக்கமளிக்கும் இளம்பூரண
 'புதிதாகப் புனைதலாவது தானே தோற்றுவித்தல்' என்பது
 பரிபாடலின் இடையே கட்டுரைத் தன்மை நுழைவதை

இளம்பூரணர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். யாப்பில் பலவகைத் தளைகள் கலந்து எழுதுவதற்கு இடமிருக்கிறது; பலவகைத் தளைகள் மயங்குவதற்கும் இடமிருக்கிறது; பலவகை அடிகள் கலப்பதற்கும் இடமிருக்கிறது. தொடைகளில் வேறுபாட எழுதுவதையும் செந்தொடை என ஏற்க இடமிருக்கிறது; பாட்டிலும் உரைநடை கலந்து வரலாம் என்பதற்கும் இடமிருக்கிறது. புதுக்கவிதைகளில் கட்புலக்கவிதை (Pictorial Poetry) என்பதும் பழைய சித்திரகவிகளின் வாரிசுதான். சந்தப்பாடல்களின் வருகையால் புதுப்புது உருவங்கள் தோன்றின. பலவகை யாப்பும் கலந்து வரும் கலம்பகம், கலப்பிற்கு இடமளித்திருக்கிறது. பெரும்பாலான, தொடக்ககாலப் புதுக்கவிதைகளுக்குத் துறை, விருத்தம் என்கிற பாவினங்களுக்கரிய யாப்பு இருக்கிறது. எனவே கவிஞன் யாப்பில் எடுத்துக் கொள்கிற உரிமை யாப்பிலக்கணத்தில் நெகிழ்ச்சி ஆகிவிடுகிறது. அவ்வகையில் புது யாப்பிலக்கணம் எழுதப்பட்டால் புதுக்கவிதைகளுக்கும் யாப்பு இருப்பது புலப்படும்.

கவிதையை உரைநடையில் எழுதுகையில் சிக்கல் இருக்கிறது கதை கட்டுரை போன்றவை முன்பு காவியங்களாகவும் சமய சாத்திரங்களாகவும் இருந்தன. பின்பு அவை உரைநடையில் வெளிவந்த போது வேறுபாடாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால் கவிதை, உரைநடையில் வந்த போது வேறுபாடாகத் தோன்றிற்று கவிதையைப் பொறுத்தவரை அது கட்டுக்கோப்பான உருவத்தில் அமைய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதனால் தான் புதுக்கவிதை உரைநடையின் தன்மையை முழுவதும் கொள்ளாமல் வேறுபட்ட உருவத்தில் இருக்கிறது. மர வழிப்பட்ட பார்வையுடையவர்கள் உருவத்திலேயே கவன செலுத்துகிறார்கள். கட்டுக் கோப்பான உருவத்தில் நெகிழ் உள்ளடக்கம் இருப்பினும் கவிதை என்று ஏற்று கொள்கிறார்கள்.

சென்ற நூற்றாண்டில் ஏற்கனவே செய்து வைக்கப்பட்ட சட்டத்திற்குள் திணிக்கப்படுகிற படமாகத்தான் மரபுக்கவிதை ஆகிவிட்டது; சட்டத்திற்காகப் படத்தைக் குறுக்கவே நீட்டவோ செய்யலாம் என்பது போன்று ஆகிவிட்டது; புள் வைத்துக் கோலம் போடாமல் கோலத்திற்குள் புள் வைப்பதாகி விட்டது. தலபுராணங்கள் பல, இந்நிலையிலே எழுதப்பட்டன. தனிப்பாடல்களும் அப்படியே.

என்னும் தனிப்பாடல், வெண்பா இலக்கணத்திற்குட்பட்ட
 உருவத்தையுடையது. ஆனால் அதன் உள்ளடக்கத்தின்
 கவித்துவம் இருக்கிறதா? இந்த உள்ளடக்க வெறுமைதான்
 உருவத்திற்கு வழியமைத்தது. புதுமையான
 உள்ளடக்கங்களைச் சரியாகச் சொல்ல மரபான யா
 இடமளிக்கவில்லை என்பதால் உள்ளடக்கங்களுக்கே
 வடிவங்கள் தோன்ற வேண்டியதாயிற்று. இதற்குப் பிறநாட்டு
 புதுக் கவிதைகள், இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட புத்தெழுத்து
 சிற்றிதழ்களின் ஆதரவு ஆகியனவும் ஊக்கமளித்தது பற்றி
 ஏற்கனவே கண்டோம்.

புதுக்கவிதை உருவம்

புதுக்கவிதைகளின் உருவம் வெளிப்படையாகத் தெரியாது
 என்பதை, “சிவனால் எரிக்கப்பட்ட மன்மதன் ரதி தேவியின்
 கண்களுக்கு மட்டுமே தென்படுவானாம். அதுபோல
 இலக்கணத் தெய்வத்தின் நெற்றிக்கண் நெருப்புக்கு இரையான
 புதுக்கவிதையின் உருவமும் உண்மையான இலக்கண
 ரதிதேவிகளுக்கே தெரியக்கூடும்” என்று கவிஞர் மீரா (அன்னை
 ஆண்டுமலர் 1976) வேடிக்கையாகக் குறிப்பிடுகிறார்.
 புதுக்கவிதைகளுக்கான வடிவங்கள் நிறைய உள. ஒரு கவிஞர்
 அவருக்கென்று ஒரு வடிவத்தைப் பின்பற்றுகிறார் எனலாம்.
 அவரவர் பாணியே ஒரு வகையில் வடிவமாகிறது. சில
 படிமங்களைப் (Images) படைப்பதையே வடிவமாகக்
 கொள்கின்றனர். சிலர் குறியீடுகளைப் (Symbols) படைப்பதையே
 வடிவமாகக் கொள்கின்றனர். சிலர் அங்கதத்தையே (Satire)
 வடிவமாகக் கொள்கின்றனர். இப்படி அமைந்திருக்கிற உருவ
 அமைப்பைப் பற்றிக் காண்போம்.

(1) சீர் அமைப்பு

ஓர் அடியில், தனிச்சொல் சீராக நின்றல் என்பதும் இ
 சொற்கள் வருவதும் சிறுபான்மை மூன்று சீர் வருவதும்
 புதுக்கவிதையில் காணப்படுகிறது. பேசும்பொழுது வாக்கியங்கள்

முழுமையாக இன்றிக் குறுகியும் நீண்டும் உடைந்தும் இருப்பது போலப் புதுக்கவிதையில், சொற்சீர்கள் அமைகின்றன; குரல் ஏற்ற இறக்கம் போலவும் சீர்கள் அமைகின்றன. ஒரு கருத்திற்கு ஒரு செயலுக்கு ஓர் அடி என்பது போலப் புதுக்கவிதை அடியமைப்பு உள்ளது.

அந்தியை நோக்குகிறேன்
கதிர்க்கொள்ளிகள் நடுவே
ஏதோ எரிகிறது
ஒன்றுமில்லை
பரிதிப் பிணம்

-பிரமிள்

இக்கவிதையின் இரண்டிரண்டு சொற்களும் தனிச்சொல்லும் அடியாக அமைந்திருக்கின்றன. “ஒன்றுமில்லை பரிதிப்பிணம்” என்று சேர்த்து எழுதாமல் பிரித்து எழுதியதற்குக் காரணம் பேச்சு ஒழுங்கில் “ஒன்றுமில்லை” என்பது அழுத்தமாக ஒலிக்கப்பட்டுப் பின் இடைவெளி விட்டுப் “பரிதிப் பிணம்” என்று சொல்லப்படுவதுதான். “அந்தியை நோக்குகிறேன்” என்பதில் ஒரு செயல் நிறைவு பெறுவதால் அது ஓர் அடியாக நிற்கிறது.

ஒரே ஒரு சொல்லை அடியாகக் கொண்ட கவிதைகளும் உண்டு.

எங்கள்
வீட்டுக்
கட்டில்
குட்டி
போட்டது
தொட்டில் - வைத்தியலிங்கம்

இதில் சொல்ல வந்த செய்திக்கு நகைச்சுவை அழுத்தம் தரப்படுவதால் ஒரு சொல்லே அடியாக நிற்கிறது.

(2) சந்தம்

கருத்திற்கும் உணர்விற்கும் ஏற்ற இயற்கையான பேச்சு நிலையையே புதுக்கவிதை சந்தமாகக் கொள்கிறது. உணர்வோட்டத்தின் வேகத்திற்கு ஏற்ற வகையில் சந்தம் அமைகிறது. பல புதுக்கவிதைகளில் தேமா, புளிமா வாய்பாடு அமைந்திருப்பதைக் காணமுடியும். இதனை மரபுக்கவிதை